

1 Objectgegevens en redengevende omschrijving

Adres: Bredasedijk 4, Zevenbergschen hoek, gemeente Moerdijk

Postcode: 4765 SM

Kadastraal: sectie E, nummer 585

Eigendom: Familie Weeda

2 Historische inleiding

Het complex in zijn omgeving

Zevenbergschen hoek bevindt zich in het noordwestelijke deel van Brabant. Het dorp is omgeven door een aantal kleine dorpen. Het grondgebied concentreert zich langs de rijksweg A16. Aan de noordelijke zijde is de riviermonding, Het Hollands Diep, die zijn grootste omvang kreeg na de Sint Elisabethsvloed, in 1421. Ervoor maar vooral daarna werden stapsgewijs gebieden ingepolderd. Het waren rechthoekige gebieden die bedijkt werden om vervolgens voor de ontginning van veen. Tijdens de Sint Elisabethsvloed overstroomde deze polders weer en werden daarna voor de winning van zout gebruikt. In een document uit 1600 was er sprake van het mogen bedijken van een gebied gedurende een periode van 15 jaar¹. Dit gebied lag tegen de Bredasepolder aan. Vanwege het bedijken en het verhogen van dijken, niet alleen bij de Bredasepolder, werd het mogelijk om percelen uit te geven voor landbouw en bewoning. De polders zijn gelegen ten noorden van de Bloemendaalsche Zeedijk, wat de oudere grens tussen het water en het bewoonde gebied was.

In het aardrijkskundig woordenboek van der Aa (1844) werd Zevenbergschen hoek, 'Den Hoek' genaamd. Het gehucht lag toen aan de inmiddels aangelegde straatweg van Breda naar de Moerdijk.² Ten noorden van Zevenbergen ontstond Zevenbergschen Hoek. De kern Zevenbergschen Hoek is ontstaan aan de kruising van dijken, namelijk de noordoost-zuidwestgerichte Bloemendaalsche Zeedijk-Hoge Zeedijk en het noordwest-zuidoostgerichte tracé van de huidige Ewoudsdam-Hoofdstraat-Driehoefijzersstraat. Later werd het laatstgenoemde tracé benut voor de aanleg van een tolweg van Breda naar Moerdijk (de Straatweg naar de Moerdijk). Door de ligging aan een kruising van dijken ligt de huidige dorpskern in verschillende polders: de Elderspolder, Geldersche Polder, Kleine Schenkeldijksche Polder, Polder Oudland van Zevenbergen en de Groote Zonzeelsche Polder³.

Zevenbergschen hoek was tot de gemeentelijke herindeling (1997) onderdeel van de gemeente Zevenbergen die nadien opging in de gemeente Moerdijk.

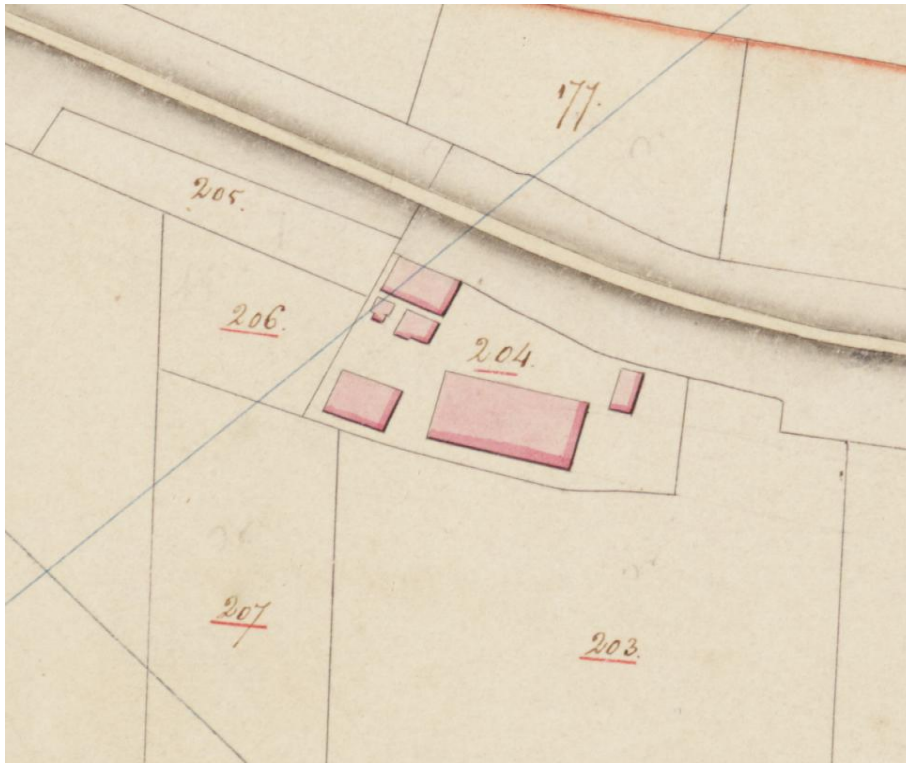
¹ www.BHIC.nl

² Aardrijkskundig woordenboek der Nederlanden, A.J. van der Aa, vijfde deel (H), 1844, pagina 634 en 635.

³ www.ruimtelijkeplannen.nl

De ontwikkeling van het complex met de schuur

Op de oudste nauwkeurigste beschikbare kaart, de kadastrale minuut uit de periode 1811-1832 (gemeente Zevenbergen, sectie E, blad 02, perceelnummer 204), is er bebouwing aanwezig. Het perceel bevindt zich in de toen genoemde 'den royalen polder', later werd dat de Bredasepolder. De woning wijkt af van de huidige woning, deze staat ook naast de schuur maar is een kwart slag gedraaid (afb. 1). Bij de woning en de schuur staan vier bijgebouwen.

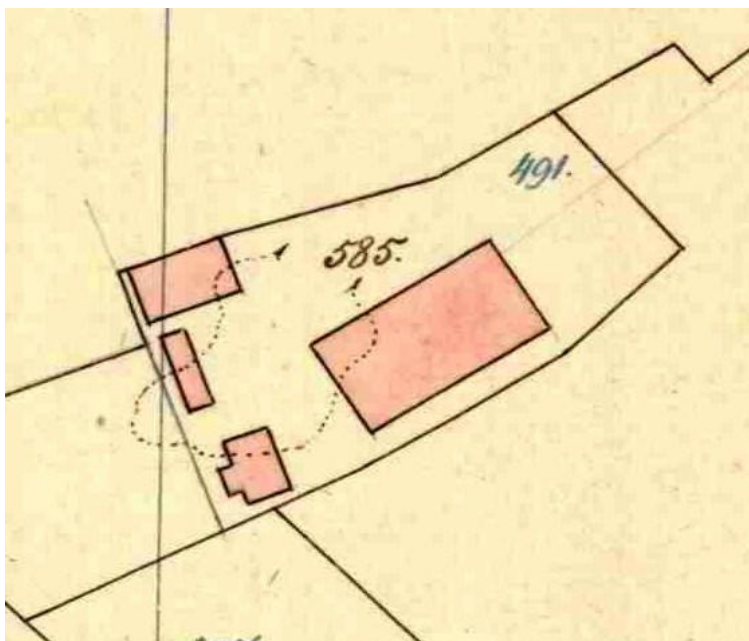
Afbeelding 1: De situatie op de kadastrale minuut uit de periode 1811-1832.

In juli 1880, bevestigd in het dienstjaar 1881 werd een nieuwe hulpkaart vervaardigd naar aanleiding van enkele veranderingen op het perceel (afb. 2). Twee bijgebouwen werden gesloopt, een derde bijgebouw werd tevens gesloopt en vervangen. De woning werd tevens gesloopt en vervangen door een nieuwe woning die een kwart slag werd gedraaid ten opzichte van de oude woning. Aan de voorgevelzijde werd de woning uitgebouwd. De blauwe lijnen geven aan dat er iets was gesloopt en de felle rode lijnen geven een nieuw gebouw aan. Gelijktijdig werd het perceelnummer veranderd van 204 naar 491.

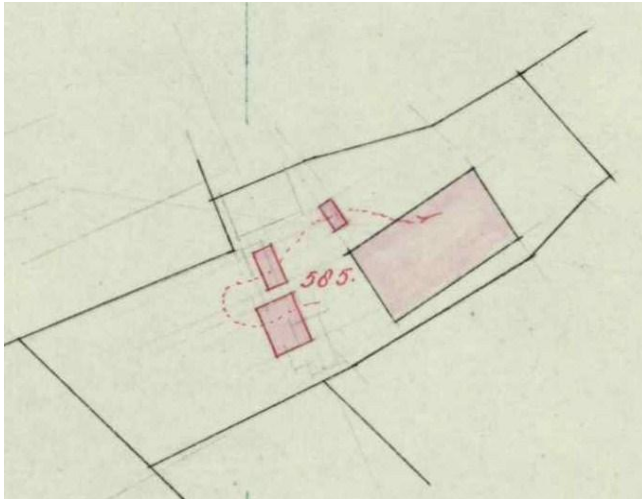
Afbeelding 2: De kadastrale hulpkaart uit het dienstjaar 1881.

In januari 1893 werd een nieuwe hulpkaart gemaakt omdat er een nieuw perceelnummer werd toegekend, 491 werd gewijzigd in 585. Dit wordt in het dienstjaar 1894 genoteerd en vastgesteld op een kadastrale hulpkaart (afb. 3).

Afbeelding 3: De hulpkaart uit 1894.

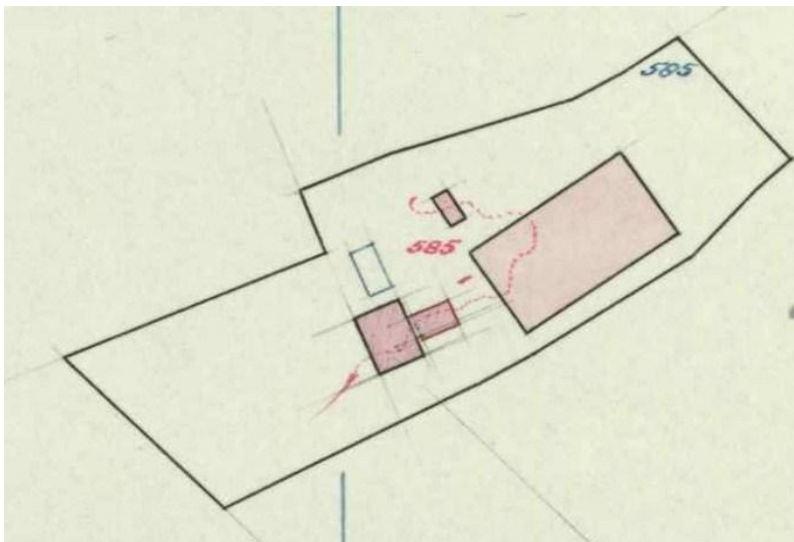
In juli 1895 werd er opnieuw een nieuwe hulpkaart opgesteld naar aanleiding van het slopen van twee bijgebouwen en de woning. Een nieuwe woning en een bijgebouw, naast de woning, werden gebouwd. Naast de schuur verrees het, nog bestaande, varkenshok. Ook werd het perceel aan de voorzijde vergroot door aankoop van het aangrenzende perceel (nummer 206). In het dienstjaar 1896 werden de wijzigingen vastgesteld (afb. 4).

Afbeelding 4: De kadastrale hulpkaart van 1896.

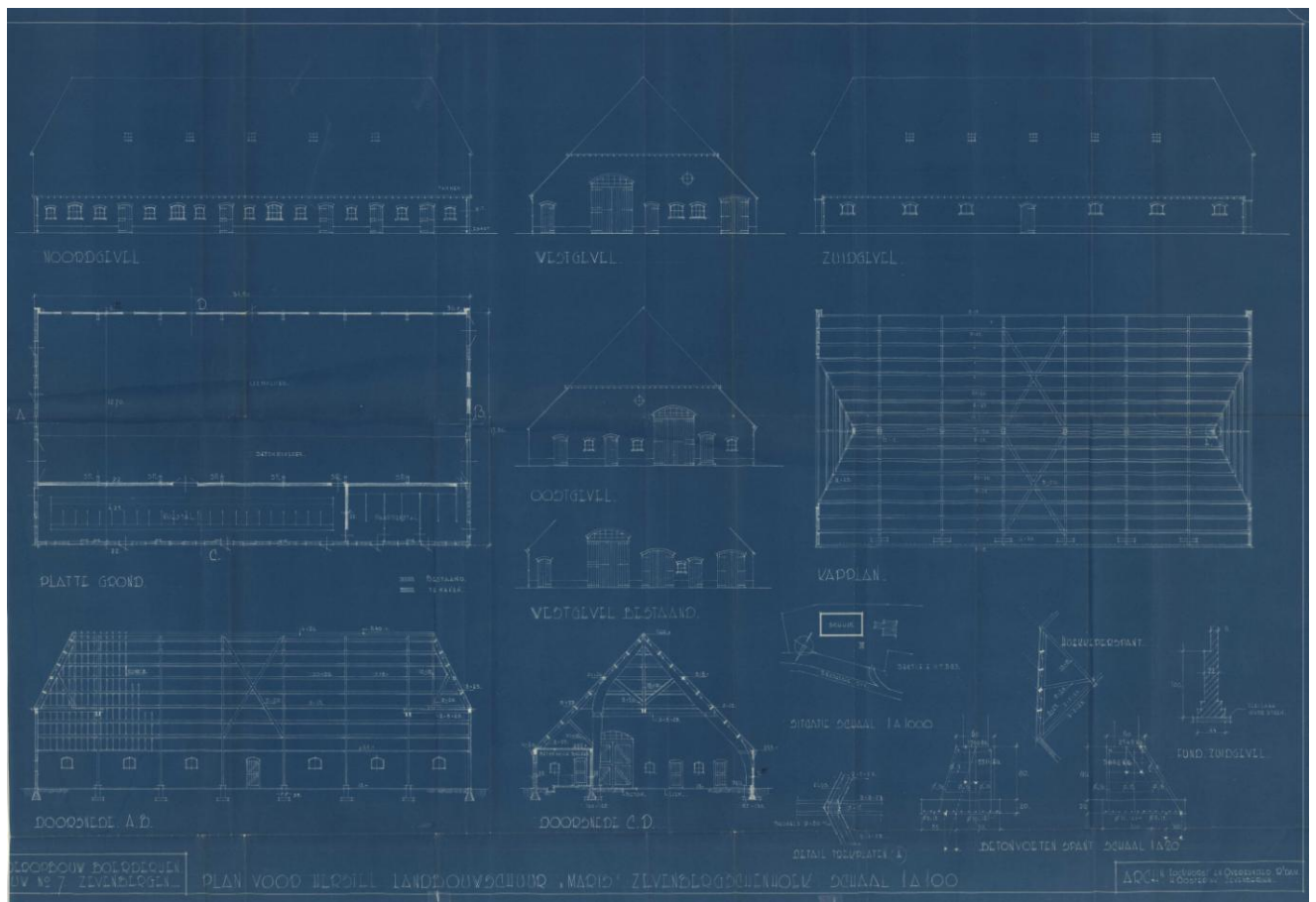
In juli 1911 waargenomen en vastgesteld in het dienstjaar 1912 zijn er opnieuw wijzigingen op het perceel (afb. 5).

Het bijgebouw naast de woning werd gesloopt en aan de achterzijde van de woning werd een aanbouw toegevoegd. De kadastrale legger vermeldt in dat dienstjaar dat er een 'bijbouw' is geweest wat betrekking had op de aanbouw. De legger vermeldt dat het complex bestaat uit een huis, schuur, erf, keet, wagenhuis en een varkenshok en eigendom van de landbouwer Maris waren.

Afbeelding 5: De kadastrale hulpkaart uit 1912.

Op de kadastrale legger uit 1941 is er een melding van een ‘slooping’, wat betekent dat er een gebouw afgebroken was. Dat zal betrekking hebben gehad op de schuur, de blauwdruk van het jaar erna hangt daarmee samen. Door oorlogsgeweld, tijdens de Duitse inval in Nederland in mei 1940, tussen Duitse, Franse en Nederlandse legereenheden heeft de schuur schade opgelopen. Een plan voor de wederopbouw volgde in 1942 (afb. 6).

Op de tekening staat aangegeven dat alleen een gevel (rechter zijgevel) werd vervangen en de drie anderen iets werden verhoogd. Of dat op die wijze is uitgevoerd is niet geheel duidelijk, mogelijk is er meer vernieuwd dan op de tekening staat aangegeven. Vele andere wijzigingen werden doorgevoerd zoals het aanbrengen van betonnen funderingen onder de spanten en een gedeelte van de zolder kreeg een vloer (zijbeuk). In de voorgevel werd een deur dichtgemetseld en werden twee vensters aangebracht, het toevoegen van de halve spanten onder hoekkepers aan de kopse zijden. Waarschijnlijk is met de vernieuwingen aan de schuur het riet vervangen voor een pannendakbedekking (afb. 7).

De gelamineerde spanten zijn vermoedelijk hergebruikt in de schuur. De halve spanten zijn als ontwerp weergegeven op de tekening samen met betonnen funderingen voor de spanten. Het is daarom niet uitgesloten dat ze van elders hergebruikt zijn, gezien het vervaardigen van nieuwe poeren, de oude poeren zouden destijds dan niet meer voldaan terwijl ze nog geen 18 jaar oud zijn. Onlogisch is dat de spantbenen aan de linkerzijde iets in de vrije doorgang staan, tussen beide grote deuren in de kopgevels. Doorgaans staan daar er geen belemmeringen. Maar het is eveneens niet uitgesloten dat de spanten al in de schuur stonden. Dergelijke gelamineerde spanten werden vanaf 1921 in Nederland gefabriceerd⁴ en vooral gebruikt bij fabriekshallen.

Afbeelding 7: De schuur met riet als dakbedekking⁵.

⁴ www.dbnl.org, H. Janse, houten kappen in Nedrland 1000-1940, hoofdstuk 7, punt e.

⁵ Eigendom familie Weeda, Zevenbergschen hoek.

In het midden van de 20^e eeuw is tegen de rechter zijgevel, in het verlengde van de voorgevel, een garage aangebouwd met een lessenaarsdak dat aansloot op het dak van de schuur (afb. 8).

Afbeelding 8: De voorgevel met achteraan de aangebouwde garage⁶.

Later werd de voorgevel enigszins gewijzigd: van de kleinere staldeur werd een raam gemaakt. In de achtergevel was het linker raam was een deur met rechts daarvan een raam, wat later iets naar rechts is verschoven. Naast het raam was er een deur, die is dicht gemetseld en weer een raam dat op de oorspronkelijke plaats in de gevel zit. De grote gevelopening voor de deuren is verbreed en in het begin van de 21^e eeuw weer versmald.

Overzicht van de bouwfaseringsen:

Fase 1: Bouw van de schuur in of kort na 1924.

Fase 2: 1942:
-aanbrengen van betonnen funderingen onder de spanten,
-aanbrengen van de zoldervloer,
-vernieuwen van de rechter zijgevel,
-In de voorgevel werd een deur dichtgemetseld en werden twee vensters aangebracht,
-toevoegen van de halve spanten onder hoekkepers aan de kopse zijden,

Fase 3: 20ste/21e eeuw:

⁶ Beeldbank BHIC, 's-Hertogenbosch.

- garagedeuren in de kopgevel in de plaats van de enkele staldeur,
- onder het ronde venster is een deur komen te vervallen en zijn er twee vensters voor in de plaats gekomen
- aanbrengen van de pui in de linker zijgevel en het dicht metselen van alle deuren en twee stalramen.
- aanbrengen van een pui in de grootste gevelopening

3 De beschrijving van de schuur

Beschrijving van de schuur

Algemeen

De schuur omvat een begane grond en een zolder onder een met pannen gedekt zadeldak met wolfeinden bij beide kopgevels. Het forse gebouw heeft een rechthoekige plattegrond en bevindt zich achter de woning en is evenwijdig aan de Bredasedijk gesitueerd. Volgens de gevelsteen, in de voorgevel, is de schuur in of kort na 1924 gebouwd ter vervanging van een oudere schuur. De schuur heeft, op basis van de draagconstructie, een asymmetrische opzet met een brede hoofdbeuk aan de rechterzijde en een smallere zijbeuk aan de linkerzijde. De schuur is wit geschilderd en heeft vanaf het maaiveld een zwarte plint. De gevels zijn overwegend één steen dikke bakstenen gevels die in de huidige hoedanigheid uit verschillende periodes dateren. De oorspronkelijke stalramen zijn aan het begin van de 21e eeuw vervangen voor houten vensters zonder een roedeverdeling. Voor de leesbaarheid is de voorgevel, de kopgevel aan de kant van de woning.

Exterieur

De voorgevel

De gevel is in kruisverband gemetseld en heeft plat volle voegen. De kopgevel heeft op de begane grond zes gevelopeningen (afb. 9). Aan de linkerzijde dubbele garage deuren die daar laat in de 20ste eeuw zijn aangebracht. De gevelopening is afgesloten met een rollaag van een halve steen zwaar. Daarnaast is een grote dubbele deur waarvan de rechter deur deelbaar is. Deze gevelopening is afgesloten met een segmentboog van anderhalve steen zwaar en gemetseld met gele bakstenen. Tussen de deuren en de segmentboog bevindt zich een ongedeelde bovenlicht dat op een betonnen latei is geplaatst. Tussen de eerste twee deuren is een gevelsteen ingemetseld met opschrift: *'De eerste steen is gelegd door M.J. Maris-Hagens 12 mei 1924'*, het gereed komen van de schuur zal in dat jaar zijn geweest of kort daarna. Naast de grote deur nog een enkele staldeur en twee stalramen, deze drie gevelopeningen zijn afgesloten met segmentbogen met een afdekkende koppenlagen. De vensters hebben bakstenen raamdorpels. Aan de rechterzijde een dubbele deur die ook met een segmentboog is afgesloten en anderhalve steen zwaar is.

Boven de twee kleine stalramen bevindt zich, op het zolderniveau een rond venster, omrand met gele bakstenen van één kop grootte. Het ronde ijzeren venster heeft een bladmotief als roedeverdeling.

Aan de bovenkant van de gevel is in gele stenen gemetseld: *'HOEVE. WELGELEGEN'*.

Op de gevel bevinden zich een paar ankers die de oorspronkelijke, houten, zoldervloer met de gevel verbonden. Aan de rechterzijde is het metselwerk hersteld, ten behoeve van de toen aangebouwde garage.

Afbeelding 9: De voorgevel.

De linker zijgevel

De in wildverband gemetselde gevel bevat een grote hoeveelheid aan gevelopeningen. Daar zaten er in de eerste opzet meer namelijk 11 stalramen en 5 staldeuren. Enkele zijn komen te vervallen, die gevelopeningen zijn met bakstenen dichtgemetseld. In het begin van de 21e eeuw is er een pui aangebracht voor de entree van één van de woningen. In resterende deel van deze zijgevel bevinden zich momenteel nog acht stalramen (afb. 10). Vanaf de linkerkant bevinden zich drie ramen op de oorspronkelijke plaats. Daarna een dichtgemetselde deur en weer een raam. Daarop volgend de moderne pui, waar twee vensters zaten. Naast de pui wederom een dichtgemetselde deur en twee ramen, in afwijking van de tekening uit 1942 zijn er hier twee in plaats van drie ramen. In het resterende deel van de gevel is nog slechts één raam aanwezig. Twee ramen zijn dichtgemetseld samen met drie deuren (afb. 11). De laatste deur is in de 20e eeuw verbreed en voorzien van een betonnen onderdorpel, later is deze opening weer versmald.

Afbeelding 10: De linker zijgevel.

Afbeelding 11: Een detail van de zijgevel met een dichtgemetselde deur en een raam.

De achtergevel

Deze in kruisverband gemetselde gevel heeft op de begane grond zes gevelopeningen waarvan drie stalramen aan de linkerzijde (afb. 12). Het meest linkse venster is breder en lager dan de overigen. Uiterst rechts heeft de gevel een vierde stal raam. Links van het vierde raam bevinden zich een enkele staldeur en een grote gevelopening, voor grote deuren, zoals in de voorgevel. De deuren zijn verwijderd en hebben plaats gemaakt voor een grote pui met glas. Ook zoals bij de voorgevel is hier een bovenlicht en een segmentboog van anderhalve steen zwaar. Het bovenlicht rust op een latei. De stalramen en de staldeur hebben segmentbogen die bestaan uit twee bogen van een kop zwaarte op elkaar. De ramen zijn aan de onderzijde voorzien van bakstenen raamdorpelstenen. Op het niveau van de zolder bevindt zich een rond venster zoals in de voorgevel, omrand met koppen. Uiterst rechts steekt de linker zijgevel iets door, beide gevels staan niet met elkaar in verband. Aan de rechterzijde steekt de linker zijgevel iets door, de achtergevel sluit hier koud op aan.

Afbeelding 12: De achtergevel.

De rechter zijgevel

De rechter zijgevel sluit aan op de voorgevel maar staat daarmee niet in verband. Het metselwerk van de voorgevel steekt door ten opzichte van het gevelvlak van de zijgevel. Het eerste deel van de gevel is opgetrokken met machinaal geproduceerde stenen. Het overige, globaal vanaf het midden, met handgevormde en wellicht hergebruikte stenen. De gehele gevel is in wildverband gemetseld. De gevel heeft zeven gevelopeningen met stalramen en in het midden een dichtgemetselde deur (afb. 13 en 14). De eerste drie ramen bevinden zich

daar vanaf de bouwtijd terwijl de overige vier later in de gevel zijn aangebracht of zijn oudere vensters vergroot. Alle vensters hebben bakstenen raamdorpels en segmentbogen van twee lagen met koppen. Voor de boven- en onderzijden zijn met machinaal geproduceerde stenen toegepast.

Afbeelding 13 en 14: De zijgevel.

Het interieur

De schuur heeft een begane grond en een zolder met een recent tot stand gekomen interieur. De hoofdopzet van de schuur was in twee beuken waar aan zijkanten taszolders waren. Aan de linkerkzijde was er een open indeling, de constructie was hierop aangepast. Op de tekening uit 1942 staat aangegeven dat daar op dat moment de koestal en paardenstal waren. Toen is er een scheiding gekomen door een muur de plaatsen op de grens van de twee beuken. Op die muur lag een zoldervloer, de muur en de vloer zijn niet meer aanwezig. Het interieur is aan het begin van de 21e eeuw tot stand gekomen en bestaat uit twee woningen met slaapkamers, werk- en woonvertrekken. De wanden zijn met kalkzandsteen opgetrokken en reiken, in de zijbeuk, tot de zoldervloer. Op de zolder bevinden zich ook een aantal verblijfsruimten die eveneens in dezelfde periode tot stand zijn gekomen. Ten behoeve van het wooncomfort zijn de gevels aan de binnenzijde voorzien van voorzetmuren. Vanwege de recentheid van deze toevoegingen en het ontbreken van waardevolle onderdelen is er geen nadere beschrijving van opgesteld.

De draag- en kapconstructie en de telmerken

Draag- en kapconstructie

De schuur heeft een draagconstructie van zes gelamineerde naaldhouten spanten (afb. 15). De spanten hebben een asymmetrische opzet, aan de rechter zijde lopen de spantbenen evenwijdig aan het dakvlak en de gevel. Aan de linkerkzijde eindigen zij bij de overgang van de brede beuk aan de smallere zijbeuk. Om op die positie uit te komen hebben de spantbenen een curve gekregen.

Afbeelding 15: Een gelamineerd spant ter plaatste van de vide.

De gordingen van de kapconstructie zijn deels gelegd op de gelamineerde spanten. Aan de linkerzijde wordt de constructie gevormd door halve spanten (afb. 16) die verbonden zijn aan de gelamineerde spanten. Het zijn lange spantbenen met trekbalken met daarop schoren, op deze spantbenen zijn de gordingen gelegd.

Afbeelding 16: Het halve spant in de zijbeuk.

Aan de kopse zijden van de schuur is een constructie aanwezig met halve spanten ter plaatse van de hoekkepers (afb. 17). Onder de wolfseinden zijn een extra spantbenen aanwezig. Volgens de tekening uit de oorlogsjaren dateren ze van die tijd. Waarschijnlijk zijn de halve spanten aan de linkerzijde eveneens uit tijd die vanwege de grote gelijkenis. Op de gordingen liggen of lagen de daksporen die in de huidige situatie niet meer aanwezig of zichtbaar zijn.

Afbeelding 17: De kapconstructie aan de achterzijde.

Mogelijk zijn de gelamineerde spanten hergebruikt en passend gemaakt met behulp van de halve spanten en de spanten onder de hoekkepers. Tevens zijn, vermoedelijk, de geveltoppen aangepast aan de hellingshoek van de spanten. Op de bouwtekening staan bij vrijwel alle houten onderdelen maten, wat wijst op toen aangebrachte constructie onderdelen. Delen van de geveltoppen zijn in wit aangegeven die volgens de legenda zo zijn aangegeven omdat die toen vernieuwd en/of verhoogd zijn. De wijze waarop de halve spanten zijn verbonden met de gelamineerde spanten roept vragen op. De bouten bevinden zich niet in het midden van enkele balken, die haaks op de gelamineerde spanten zijn aangebracht. Normaliter zouden die wel in het midden aangebracht moeten zijn.

Telmerken

Op de gelamineerde spanten zijn geen merken aangetroffen mede door de grote hoogte. Wel zijn op de halve spanten aan de linkerzijde een aantal merken aangetroffen die aangebracht zijn met een steekbeitel. Op een aantal delen van die constructie zijn een gestoken IIII (vier) (afb. 18) en IIII (vijf) aanwezig. Deze merken staan op de juiste volgorde zodat het eerste spant genummerd is met één, gevolgd door twee tot en met zes. Dergelijke telmerken werden aangebracht als de constructie elders was vervaardigd en op de bouwplaats de spantonderdelen weer in elkaar moesten worden gezet. Uit de grote lading balken moesten de onderdelen bij elkaar gezocht worden, door middel van merken was dat eenvoudig.

Afbeelding 18: Het gestoken telmerk IIII (vier).

4 De Waardestelling

Inleiding

De waardestelling is samengesteld volgens de richtlijnen die in 2009 voor het bouwhistorisch onderzoek zijn vastgesteld door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, de Stichting Bouwhistorie Nederland, de Vereniging Nederlandse Gemeenten, het Atelier Rijksbouwmeester en de Rijksgebouwendienst (*Richtlijnen bouwhistorisch onderzoek*, Amersfoort/Den Haag 2009, blz. 17-20). Deze waardestelling is volgens de in deze richtlijnen gestelde voorwaarden 'onafhankelijk en objectief' opgesteld, 'los van de bouwkundige toestand, gebruikersbelangen, ontwerpoverwegingen en financiële belangen'. De waardestelling kent twee componenten, namelijk de *contextuele waardestelling* en de *interne waardestelling*. In de rapportage zijn beide delen verwerkt. Bij de *interne waardestelling*, de monumentwaarden van de schuur, ligt de nadruk op de materialisering, structuur, afwerking en uitmonstering.

Het onderzoek betreft een bouwhistorische opname, waardoor de waardestelling van de verschillende aspecten niet tot op detailniveau gaat.

Uitleg categorieën.

In de waardestelling worden drie categorieën gehanteerd, die de weergeven in welke mate aan het beschreven aspect en om welke redenen al dan niet monumentwaarden worden toegekend:

Categorie 1:

Hoge monumentwaarde,
deze zijn van cruciaal belang voor de structuur en/of de betekenis van het object of gebied.

Categorie 2:

Positieve monumentwaarde,
deze zijn van belang voor de structuur en/of betekenis van het object of gebied.

Categorie 3:

Indifferente waarde,
deze zijn van relatief weinig belang voor de structuur en/of de betekenis van het object of gebied.

Waardering

Cultuurhistorische waarde

Het complex met de woning, de schuur en het varkenshok is een van de vertegenwoordigers van de tijd waarin het dorp sterk leunde op de akkerbouw. Deze akkerbouw werd in ieder geval vanaf de 16^e eeuw weer mogelijk door de ingepolderde gebieden en daardoor intensiever. De hoeve Welgelegen is een sprekend voorbeeld van dit tijdsbeeld en bezit bovendien nog een hoge authenticiteit. De woning, de schuur en het varkenshok hebben daarom hoge cultuurhistorische waarden (cat. 1).

Ensemblewaarde

De schuur, het varkenshok en de woning vormen een onlosmakelijk geheel, omdat alle bouwdelen in hun samenhang karakteristiek zijn voor het functioneren van een boeren bedrijf en typisch voor deze streek is. Het complex heeft om deze redenen hoge ensemblewaarden (cat. 1).

Het exterieur

De bouwmassa

De schuur wordt gekenmerkt door zijn imposante verschijning als gevolg van de afmetingen. Een forse bouwmassa, bestaande uit een rechthoekige hoofdvorm met wit geschilderde gevels en een groot dak. De gevelindeling weerspiegelde de interne ruimtelijke structuur. De bouwmassa van de schuur heeft om deze redenen hoge monumentwaarden (cat. 1).

De gevels

Kenmerkend voor de bakstenen buitengevels is de geschilderde afwerking, de grote kopgevels en de lagere zijgevels. Tevens de grote hoeveelheid aan gevelopeningen en de variaties daarvan. Ook kenmerkend zijn de vele dichtgemetselde deuren en ramen die, vanwege een veranderend gebruik, functioneel werden en daarna dichtgemetseld. De voorgevel heeft mede door het opschrift een imposante verschijning. De gevels hebben om deze redenen hoge monumentwaarden (cat. 1).

Vloeren

De vloeren zijn vervangen en hebben geen oorspronkelijke delen meer. Vanwege het ontbreken van bijzonderheden hebben zij een indifferente waarde (cat. 3).

Kapconstructies

De bijzondere asymmetrische gelamineerde spanten zijn als toepassing bij boerenschuren zeldzaam. Vaak worden zij toegepast bij fabrieksgebouwen of andere halvormige gebouwen. Doordat er behoefte was aan een grote vrij indeelbare ruimte is dit spanttype hier gebruikt. De kapconstructie is onderdeel van de hoofdstructuur en de bouwmassa van het pand. De kapconstructie is tevens een onlosmakelijk onderdeel van de bouwkundige structuur. Deze constructie heeft om deze reden hoge monumentwaarden (cat. 1).

Het interieur

De ruimtelijke structuur

De begane grond en de zolder hebben geen historische ruimtelijke structuur. De huidige structuur is recent in de plaats gekomen voor voornamelijk indelingsloze schuur. Voorheen was er alleen een scheiding tussen de brede hoofdbeuk en de zijbeuk. Op de begane grond en op de zolder zijn in het begin van de 21^e eeuw de huidige structuren aangebracht, die niet zijn aangepast op de historische context en evenmin in materiaalgebruik, detaillering of decoratie op enigerlei wijze opvallen. Deze ruimtelijke structuren hebben een indifferente monumentwaarden (cat. 3).

Interieurelementen zonder waarde (cat. 3)

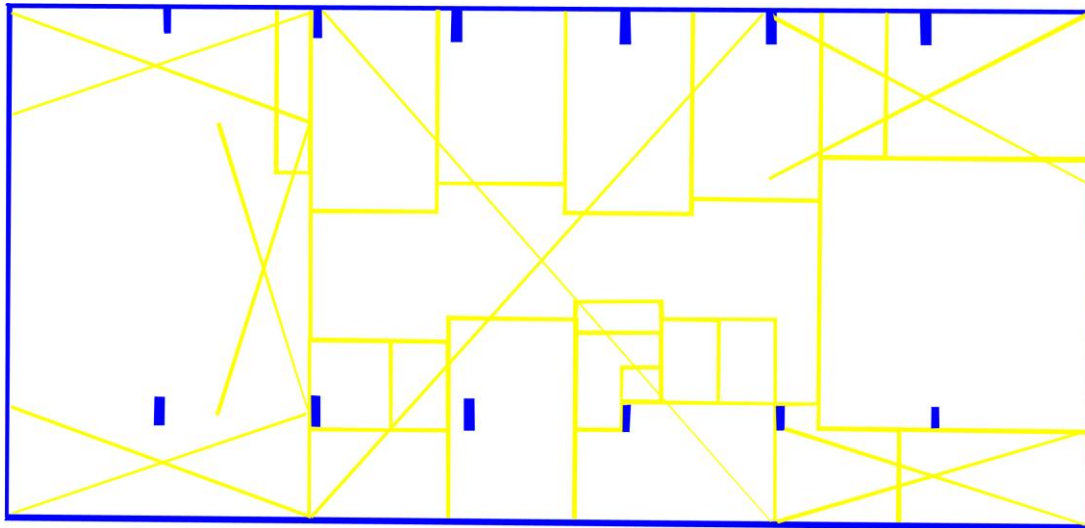
Begane grond

Alle recente toevoegingen, de huidige indeling.

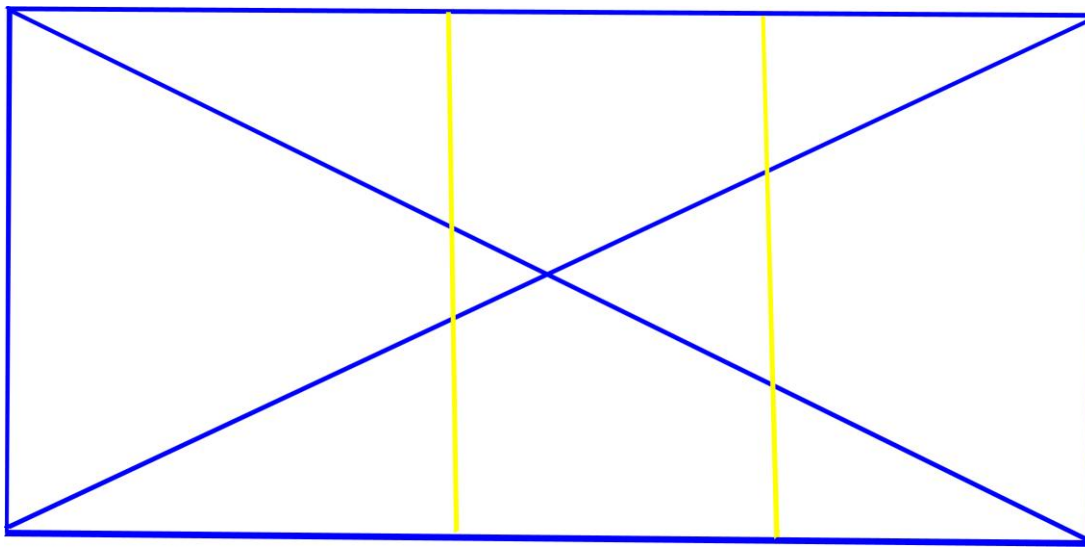
Zolder

Alle recente toevoegingen, de huidige indeling.

Waarderingsplattegronden

Afbeelding 19: Plattegrond van de begane grond met het interieur en de zoldervloer.

Afbeelding 20: Plattegrond van de zolder met het interieur en de kapconstructie.

Legenda

- hoge monumentale waarde
- positieve monumentale waarde
- indifferente waarde
- balklaag of kapconstructie (3 cat.)
- interieur elementen (3 cat.)